

۲۰۱۷/۰۱/۱۵

میر عنایت الله آشفته

افغانستان انباشته ساخته شده از تضاد ها تا چه زمانی بر شانه های امریکا، ناتو؛ تحمّل خواهد شد؟

پس از ۳۸ سال افتراق، برگشت کشور به حالت عادی وظیفه کیست؟

هر آگاه و واقع بین وطن دوست معترف است که اوضاع سیاسی کشور تأسفبار و دولت، به تنهایی توان مدیریت اش را ندارد. خون مردم بیگناه و بی دفاع ملکی و نظامی روزانه به دفاع از حاکمیت غرق در فساد، بی جهت و بی نتیجه می ریزد. دولت از حلقات خاص دو تیم؟ بیرون شده نتوانست. به علاوه ستمگری، غصب دارائی های عامه و... مسئولین دولت، با داشتن میلیونها دالر حتی حاضر به پرداخت پول صرفیه برق خود نمی باشند. همه حاکمان خود را منتخب؟ مردم، حامی قانون، وارث کشور، نماینده میلیونی مردم، مدافع حقوق اقلیت ها یا اکثریت ها، مسلمان، مجاهد، مقاومتگر، متزقی، دوست همسایه ها، منطقه و همکار، جامعه جهانی جا می زنند. مدافع منافع ملی، وحدت ملی و تمامیت ارضی وانمود میسازند. همه مشمولین سفره ارگ و سپیدار، وطن دوست، مستقل، متکی به ملت و مخالفان مسلح، اجیر بیگانه و دشمن خاک معرفی میشوند. پس مشکل چیست؟ در واقع صف دوست و دشمن آشکار است. پس، چرا بجان هم افتاده اید؟ از مردم چه میخواهید؟ چرا به اساس گزارش سیگار ساحه نفوذ دولت کمتر میشود؟

ایمان و ايقان کامل دارم که هیچ یک از افراد عادی، متعلق به ملت واحد افغانستان اعم از پشتون، تاجک، ازبک، هزاره، اکثریت یا اقلیت های قومی، سمنی، زبانی، مذهبی، دینی، مسلمان و هندو باوران کشور، ادعایی برتری جویی قومی، تباری نسبت به یک دیگر خود ندارند، مگر جز از تقوا! (تقوا شامل خود شناسی، خدا شناسی، آگاهی، دانش، تخصص، تعهد به منافع خاک و ملت) میباشد.

پس عامل این همه افتراق کیست و چرا به تقسیم نعمات مادی و معنوی ولینعمت، به تفاهم نمی رسید؟ چرا اقوام برادر و برابر را به تقابل هم سمت و سو میدهید؟ چرا دسیسه و توطئه علیه یک دیگر به راه می اندازید؟ جرقه های اخیر در شمال کشور، که عمداً ایجاد شد و همه در ظاهر امر به کمیسیون؟ های خاص عدلی و قضایی جهت بهره برداری محول و ده ها ماجرای کشور برانداز دیگر که ذکرش را بخیر و مصلحت ملت نمیدانم، ماست مالی گردید. غیر عاقلانه خواهد بود که با رفتن بارک اوباما و آمدن ترامپ انتظار معجزه باشیم. سیاسیون ما متحد شوند، یا کشور های مداخله گر از جمله پاکستان، ایران، روسیه و... جهت بهبود اوضاع به نفع افغانستان دست بکار شوند یا دولت ترامپ فشار لازم به دولت نظامیگر پاکستان وارد نماید. آنچه آشکار و واضع میباشد، تقابل و فشار غرب و ناتو بر روسیه خواهد بود. که به هیچ وجه بی تأثیر بر اوضاع سیاسی کشور ما نخواهد بود. جهت آگاهی بیشتر هموطنان عزیز کاپی گزارشی را به اختیار شما قرار میدهم.

چاپ خبر ۲۱ جدی ۱۳۹۵ تاریخ تکرار میشود، این بار استیغابگر های روسی روی شانه های طالبان! **نوت: آشفته (با ادبیات و بکاربرد لغات، متن موافق نیستم)** نشریه نیوزویک امریکایی برای نخستین بار این پرسش را به میدان آورده که چرا حملات هوایی امریکا در افغانستان اکنون زنده گی غیرنظامیان را در خطر قرار داده است؟ هرچند منابع رسمی کاخ سفید هنوز درین باره عکس العمل نشان نداده اند، ناظران اوضاع هنوز این نکته را مطرح نکرده اند که حملات هوایی امریکا در خاک افغانستان از مدتی به این سو قطع شده و سقوط طیاره های نظامی حکومت نیز افزایش یافته است. این ابتکار را یک روزنامه معتبر امریکایی به شکل معنی دار و تقریباً وارونه به خود اختصاص داده است.

نشریه نیوزویک امریکایی برای نخستین بار این پرسش را به میان آورده که چرا حملات هوایی امریکا در افغانستان اکنون زنده گی غیرنظامیان را در خطر قرار داده است؟ هرچند منابع رسمی کاخ سفید هنوز درین باره عکس العمل نشان نداده اند، این سوال خاص، در تاریخ جنگ اردوی امریکا در افغانستان «ویژه» است. این سوال کهنه در شرایط جدید دست کم پانزده سال در اسناد رسمی ریاست جمهوری و بیانیه های حامد کرزی، عنوانی رهبران امریکا مکرر شده اما همیشه نادیده گرفته شده بود. حال چه اتفاقی افتاده است؟ یافته های گزارشنامه افغانستان نشان می دهند حملات هوایی نیروهای امریکایی در افغانستان کاهش چشمگیر یافته و در عوض، گروه طالبان به جنگ ابزار های پیشرفته

ضد هوایی دوش پرتاب تولید صنعت نظامی روسیه دست یافته اند و هر نوع طیارات جنگی به شمول روبات های بی سرنشین را می توانند سرنگون کنند. با این گزارش ها تلاش می شود که برای متوقف کردن احتمالی و کامل حملات هوایی یک توجیه منطقی به وجود آید.

راکت های ضد هوایی روسی در دست طالبان نسخه همان «استینگر» های امریکایی است که یکی از عوامل پیروزی «انقلاب اسلامی افغانستان» در تاریخ قید شده است. این تحول جدی، خصلت جنگ بین قدرت ها را تغییر داده و حاکمیت سیاسی در افغانستان را با خطر سقوط رو به رو می کند. سی سال پیش، امریکایی ها در نقش دربان منافع خویش در دوزخ افغانستان، از پرواز استینگر ها لذت می بردند. امروز روس ها همان راهی را در پیش گرفته اند که «عموسام» بازیگوش از همان مسیر ظاهراً به تفریحگاه رسیده بود. حال، در آستانه پایان کدام نوع تاریخ قرار داریم؟ (ختم گزارش!)

خواهر و برادر دردمند: از جانبی ورود ۴ هزار سربازان امریکایی به خاک پولند در چارچوب عملیات ناتو برای تقویت مواضع دفاعی کشور های عضو در قبال روسیه، از روز پنجشنبه (۱۲ جنوری ۲۰۱۷) آغاز شد. با استقرار تجهیزات نظامی بیشتر در شرق اروپا، مواضع دفاعی خود در مقابل روسیه را تقویت کند.

آگاهی از گزارشات درهای بسته بین کشور های پاکستان، چین و روسیه، به مسکو، بدون حضور افغانستان در غیاب امریکا و ناتو (رقیب اصلی) برای ملت داغدار و متضرر افغانستان که قربانی سیاست های شرق و غرب طی ۳۸ سال پسین بوده، به هیچ وجه دور از خطر نخواهد بود. از آن جائیکه تعیین دوستی و دشمنی در سیاست، صرف بر تعقیب منافع ملی کشور ها، استوار میباشد؛ دقیق آن معیاری که نزد سیاسیون ما هیچ زمانی مطرح بحث نبوده است؛ تشویش آور میباشد. هر چند سخنگوی وزارت خارجه کشور چین اجلاس را بی ارزش جلوه داد، اما وزارت خارجه امریکا، ظاهراً مثبت و با اهمیت ارزیابی نمودند.

آنچه را در یک کلام به شما هموطنان عزیز و مسؤول قابل انتقال میدانم، برخورد آگاهانه، دور از تعصبات حاکم ساخته شده نسبت به قضایای جاری کشور با رعایت و حفظ منافع علیاء کشور میباشد.

پایان

آشفته

د پانو شمیره: له ۲ تر ۲

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکني د لیکنيزي بني پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله لیکنه له رالیولو مخکي په خیر و لولئ